

KECSKEMÉTI LAPOK.

VEGYESTARTALMÚ HETILAP.

Előfizetési díj:

Egész évre 5 frt., félévre 2 frt. 50 kr.,
negyedévre 1 frt. 50 kr.

Az előfizetés az év folytán minden hónapban
megkezdhető.

Megjelen hetenként egyszer,
VASÁRNAP.

Az előfizetési pénzek,
úgy a hirdetések is „Tóth László könyvnyom-
dájának” czimzendők.

Szerkesztő- és kiadó-hivatal:
BUDAI-NAGY-ÚTCZA 184. SZÁM.

E lap úgy szellemi, mint anyagi részét illető
minden küldemény a szerkesztő- és kiadó-
hivatalhoz intézendő.

Hirdetési díj:

5 hasábos petit sor egyszeri hirdetésnél 5 kr.,
többszöri vagy terjedelmes hirdetésnél ár-
leengedés adatik.

Bélyegdíj minden beíratásért 30 kr.

Kecskemét, 1875. november 4.

A magántanulás minden tudomány- és művészetnél nagyon becses dolog, de a mely igen ritkán vezet szerencsés és kielégítő eredményre. A zene és énekművészetnél azonban a magántanulás kivételkép merő lehetetlenség. Itt, hogy a czél elérjék, a tanítónak finom, kiművelt hallással, gyakorlati tapasztalatokkal, élettani és művészeti ismerettel, tisztult izléssel és mindent felölő pedagógiai képességgel kell különösen az elemi tanításnál hatnia. Ki tagadhatná, hogy nálunk a zenetanítók száma meglehetősen nagy? De kik hát e zenetanítók? Minden zenész, ki valamely elméleti curzust kisebb-nagyobb sikerrel elvégzett. Minden, zongorát vagy hegedűt, sőt minden egyéb hangszer játszó is, hivatva, sőt képesítve találja magát, a hol csak alkalom nyílik tanítást adni, és nemcsak hogy zenetanítóknak adják ki magokat, hanem némely szülőktől, talán vagyon kimelés szempontjából, mint olyanok el is fogadtatnak.

Azonban nem akarok ezúttal pálcát törni a zenetanítók fölött, hanem igen is felvetni azon kérdést, hogy miként lehet az, hogy ma a mikor egy Liszt Ferencz magas ihletű szelleme egy világot hódított meg, a mikor a lánglelkű Wagner egyetlen egy zenészetű művének — persze olyannak, a mely az eddig ismert zene- és ének-művek összeségével felér — előadására szükségelt pénzösszeg megszerzése végett országokat hódít meg geniuszának varázs hangjaival, hogy ma, a művelt század utolsó negyedében mi túlszárnyaltatni engedjük magunkat azok által, kik akár értelmiségők, akár számok tekintetében állítólag bennünket meg sem közelítenek? E kérdésre bizony mondom szomorúan, a következőket lehet válaszolni: A főbűn itt magát a művelt közönséget terhelő, a mely közönség be nem látva a kor kivánalmát, nem engedve azon általán helyesnek elismert véleménynek, hogy a zene nemesít és lelkesít, e művészet munkálását még eddig nem tűzte ki egyik czéljául. Igen a művelt közönség az oka, a mely hát nagylelkűleg képes áldozni t. i. pénzt, hanem ott, a hol tényleg kell közreműködni, avatatlan kezek vezetése alatt még avatatlanabb egyének által mivelletti azon művészetet illetve ma már tudományt, a melynek kifejlesztése körül máshol a legmagasabb állású egyének és körök buzgolkodnak. Ez az oka annak, hogy míg más városok sokkal csekélyebb számú értelmiséggel magokat a zene fejlesztése körül érdemesítették, addig mi még a meglevő csekély anyagot sem ápoltuk, annál kevésbé teremtettünk újat elannyira, hogy ha véletlenségből is eszébe jutandott valakinek gyermekeit zenészetileg, tehát a magasabb műígyényeknek is megfelelőleg gyermekeit kiképeztetni, ez akaratát már azért sem valósíthatá, mert nem volt, ki erre képesítve lett. Hála a helyi ref. egyháznak, a mely a legutóbb történt kántor- s illetve főiskolai ének- és zenetanár

választással ez okot megszünteté. Igen, mert örömmel elmondhatjuk, hogy a megválasztott és majdan jövő évi Szt.-Györgyre körünkbe érkező Sz. Nagy Károly úrból olyan zenészetű erőt nyert városunk, a ki nek vezetése alatt talán sikerülend a szunynyadó és mély apathiában szenvedő erőket tevékenységre ébreszteni. Ugyanazért föl ifjúság! Csoportosuljunk, alakítsunk zeneegyletet, hogy amikor a vezető megérkezik, akkor már szervezett társulati minőségben álljunk elő, megvan önmagunkban az erő, csak az akarat ne hiányozzék. Mutassuk meg, hogy a mint városunk áldozni képes a tudományokért, mi megtudjuk teremteni a zenészetű mozgalmat, mert csak akkor versenyezhetünk a művelt külfölddel, ha hazánk a műveltség, tudomány, ipar és kereskedelem ápolása mellett a művészet hazájává is váland. Adja ég, hogy úgy legyen.

Hoskó József.

Kecskemét szab. kir. város köztörvényhatóságának 1875. évi okt. 30-án tartott rendes havi közgyűlése.

Elnök: Kiss Miklós főispán úr ő méltósága; jegyzők: Hornyik, Szalkay, Bagi, Bóodor; bizottsági tagok közép számban.

Reggeli 9 óra után kevéssel elnöklő főispán úr az ülést megnyitván — minek utánna az építendő köút ügyének pár heti késedelmet szenvedett lebonyolításával indokolta volna, hogy a gyűlés a hónap utolsó napjára tétetett — felhívta Bagi László polgármester urat: hogy havi jelentését tegye meg; mire nevezett polgármester úr következőleg szólott:

Tekintetes közgyűlés!

A folyó évi szeptember 17-én megtartott rendes havi közgyűlés óta városunk törvényhatóságát érdeklő több nevezetes esemény s a bel- és közgazgatásban több lényeges mozzanat merült fel, melyeket szervezett szabályaink értelmében, a t. közgyűlésnek tudomására kell hoznom; ugyanis:

1-ör. A t. közgyűlés a f. tanév kezdetével egy polgári leány-iskola felállítását és abban egy igazgató és egy rendes tanárnak s egy segéd-tanárnőnek megválasztását, valamint a városi két nőnevelőnek úgy 4 osztályú leány-iskolává leendő átalakítását is elhatározta.

Errenézve van szerencsém jelenteni, hogy a községi iskolaszék által a f. évi szeptember hó 25-én megtartott ülésében a polgári leány-iskolába igazgató-tanárnak Pásti Károly úr, rendes tanárnak Szalontai Sándor úr, segéd-tanítónőül pedig Dömötör Krisztina kisasszony választottak meg.

A polgári leányiskola a reform. egyháztól bérelt egyik nőnevelde helyiségén, a 4. osztályú elemi leánytanoda pedig a Molnár-féle nőnevelde helyiségén berendeztetvén, mindkettőben a tanítás folyó október hó első felében megkezdetvén, és ez által városunk lakosságának egy igen régi ohajtása a nőnevelést illetőleg valahára teljesedésbe ment.

2-ör. Örömmel jelentem, hogy mind a reáliskolának 5-ik osztálya, mind pedig a gazdasági tanfolyammal összekapcsolt felső népiskolának 4-ik osztálya berendeztetvén, ez 1875/6-ik évi tanfolyamra megnyitott.

3-ör. Tudomására hozom a t. közgyűlésnek, hogy valamint az általa választott 3 jogakadémiai tanár megválasztása a vallás- és közoktatásiügyi miniszter úrnak f. hó 21-ről 25,175. sz. a. kelt leiratával megerősített, úgy azok fizetése tárgyában lett felterjesztés, a belügyminiszter úrnak f. hó 26-án 52,118 sz. a. j. valamint a f. évre

egy segéd-tanár fizetése iránt a reáliskolánál tett felterjesztése f. hó 26-án 52,666. sz. a. kelt intézményeiben jóváhagyást nyert.

4-er. Mint városunk közönségét érdeklő és városunk évkönyvében feljegyzésre méltó igen nagyfontosságú eseményt említem fel, hogy a „Kecskemét-vidéki gazdasági egylet” által folyó évi szeptember 25., 26. és 27-ik napjain a helybeli reform. főiskola épületében gazdasági termény-, gyümölcs-, bor-, kerti vetemények, gyümölcsészeti, kertészeti eszközök és gazdasszonyi készítmények kiállítása rendeztetett, mely habár az év mostohasága miatt a gazdasági terményeket illetőleg nagyon szűk körre szorított, mégis a gyümölcs, kerti vetemények és gazdasszonyi készítmények kiállítását tekintve teljesen sikerültnek mondható.

5-ör. Felemlitem a t. közgyűlésnek, hogy szeptember hó 27-én a nagyméltóságú földművelés-, ipar- és kereskedelemügyi minisztérium által engedélyezett lótenyésztési jutalomdíj-osztás tartott, mely alkalommal több helybeli lakosok kiállított lovaikért és csikóikért jutalomdíjjal kitüntetettek.

6-ör. Tudomására hozom a t. közgyűlésnek, hogy a vasúti indóháztól a körösi-nagy-útczán, belpiaczón és a halasi-nagy-útczán a város széléig keresztül vonuló köút építésével megbízott elnökletem alatti bizottság az árlejtési feltételeket elkészítvén, a pályázatot elég kiterjedetten f. hó 24-én dél előtt 9 órára meghirdette, és a kitűzött határidőben az árlejtést valósággal megtartotta, melynek eredménye az lett, hogy az előirányzott 16,578 frt. 40 kr.nál 31% százalékkal olcsóbban vállaltatott el Hegyi József budapesti építész által az építést, melyre nézve a vasúttársulattal kötött szerződés a nmtsgú belügyminiszter úr által f. évi október hó 26-án 52,408. sz. a. jóváhagyatott.

Es ennél fogva többé semmi sem akadályozza, hogy városunkban az első köút építése megkezdessék és mielőbb végrehajassék s ez által városunk csinosodásának és anyagi előhaladásának e részben is alapja megvetessék.

(Folytatása következik.)

A socialismus lényege.

Felolvasta a „Társas-körben” Fekete József.

(Vége.)

Termelésre nézve igen hasonlítana a socialis állam valamely jól berendezett gyárhoz, hol ismeret, technikai ügyesség, tapasztalat, gyakorlat mind mind csak azért vétetik számba, mert anyagi termelvények létrehozására szolgálnak és nem tagadhatjuk, hogy a socialismust a human tudományok csak másod- vagy harmadrendben érdeklik és az embert mintegy termelő eszköznek tekint. Mint láttuk a socialis államban a magánbirtok megszűnik, vagy csakis egyéni használat, de semmi esetre sem engedtetik meg a reprodukálás czéljából: eszerint a termelők csakis kollektív tökével volnának ellátva, vagyis a termelési eszközöket direkt az államtól vennék. A termelvények az állam felügyelete alatt álló nyilvános raktárakba vitetnének és u. n. jövedéki bizonyítványok, munkapénz ellenében adatnának át a közforgalomnak.

Erre nézve gyűjtő, elosztó, transportáló közegek volnának szükségesek, v. i. egy egységes összevágó ügykezelés (kormányvitel) és ha már kétes az is, vajjon megfélemlhetne-e a kormány ezen nehéz feladatnak, attól is kell tartani, hogy a kormányvitel napjainkban is tapasztalható hátrányai ott még nagyobb mértékben mutatkoznának és hogy beláthassuk, mennyire ellenkezik e szigorú összpontosítás mai fejlődésünk menetével, csak a volt porosz miniszter Humboldt Vilmos, a párizsi tanár Laboulaye, az angol Stuart Mill Eötvös és más nagy állam bölcsészek követelményeire kell gondolnunk. Ilyenmü közkezelés mintája egyébiránt a mai államokban is feltalálható az állami vasútak, posta és táviró, valamint a községi gázvilágítási és vízvezetési intézeteknél, a kollektív töke

elvét pedig megvalósítva látjuk minden erkölcsi személy-, az állam-, egyház-, község- és családban. Az állami monopól megszüntetése minden concurrentiát, mivel az egyes polgárok legnagyobb erő kifejtésével is alig képesek versenyezni az állam olcsóbban előállított termelvényeivel. Lassalle jogbölcseleti főmunkája „a szerzett jogok rendszere“ azon politikai eszmén alapul, hogy semmi social funkcionnak nem szabad magán uralom tárgyának lenni, hogy a társadalmi termelés feletti magán uralom ép oly társasággal ellenséges fejedelmis, mint azelőtt a hűbérurak patrimonialis hatalma az állam felett. A főkérdés mindenesetre az, vajjon a socialis állam képes lesz-e valaha a liberalis elv azon nagy lélektani igazságát és gazdasági termékenységet kifejteni, mely szerint minden magánérdek alávetessék a közület érdekének, hogy minden ember legkevesebb költséggel legnagyobb termelést eredményezzen, hogy senki meg ne rövidítse az állam vagyonát időpazarlással, senki könnyelműen ne bányázza a nemzetközét, hogy a termelő anyagok minden osztályban a kellő időben technikailag és mennyiségileg legtermelőbb módon használatának fel újratermelésre (reproduktio), hogy a különbözőleg kvalifikált munka helyesen és igazságosan ítéltesse meg, hogy a gazdasági hivatalnokoktól kezdve fel egészen Fourier omniarcháig mindannyian a nemzetvagyon gyarapítására, lelkiismeretes felügyelésre törekedjenek. Ma leginkább a magánérdek felélesztése célunk és az árakat nemcsak a termelési költségek, hanem a helyi időszzerű és specialtechnikai használhatási érték szerint is mérjük, ezért helyesebb a mi rendszerünk, mint a socialismusé, mely a termelvényt „megtestesült munkaidőnek (gewonnene Arbeitszeit) tekintvén, az érték meghatározásánál csak a termelés alatt lefolyt időt és előállítási anyagok feldolgozását veszi számba. És ha a szabad versenynek határokat kívánunk is szabni és nem hódolunk feltétlenül a manchesteri szabad kereskedelmi iskola „laissez faire, laissez aller“ elvének, kétségtelennek tartjuk, hogy a szabad verseny hathatósan előmozdítja az erők kifejtését, a termelést, forgalmat, minden alkalom felhasználására, takarékosra vezet és ápolja az emberben az önállóságot és önbizalmat.

A socialismus nemcsak a közvetlenül termelő magán vállalatokat, hanem a közvetett jövedelmi forrásokat is ellenzi, minők pl. a magán hitel, kölcsön, lak- és hasznbér. A lakbér eltörlését az internationale 1867-ben proklamálta először, a socialis állam nem ismer háziurakat, kik a lakbért szabadon határozzák meg, a lakás szervesen és rendszeresen össze lesz kötve az üzlet helyével, a socialis állam irtózik minden apróbb-nagyobb kisértettől, minek neve részvény, állampapír, sorsjegy, záloglevél, magán adóssági levél stb. stb. és ha a hitel bizonyos korlátokig meg is volna engedve, a kamatvétel végkép tiltatnék, minek különben sem volna értelme a magánvagyon megszüntével. Egész társadalmi és gazdasági életünk más alakot öltene: az egységesen szervezett collectiv termelés lehetetlenné, feleslegessé változtatná

a vevést, eladást, tehát a kereskedelmet, a vásárokat, a pénz használatát. Ha minden termelő állami raktárakba vitetnék, ha minden termelő munkájának fizetését a szükséges anyagban kapná, mit csak egyéni és családi szükségletre használhat, ha a termelésre megkívántató eszközök nem képeznék az egyén tulajdonát, úgy a kereskedelem még csak capitulistikus állammal szemben volna képzelhető, pénzünk azonban, mely mint általános értékmérő használatik, mibeik következtében mint a legáltalános fizetési u. n. érték átruházó eszköz van forgalomban, elveszítne érvényét és felváltanák azt a termelvény beszállításakor kiállított nyugták, bizonyítványok, melyeknél csak a munkaidő jönne figyelembe. Mar szerint az érték lényege, a társadalmi munka, a termék pedig megtestesült munkaidő és így a társadalmi munkaidő volna az értékmérő. Ha pl. egy országnak 20,000 hectoliter búza kell, melynek létrehozására 100,000 nap szükséges, úgy 1 hectoliter értéke volna $\frac{100,000}{20,000} = 5$ nap. Ezen érték maradandó volna akkor is, ha valakinek 10—20 egyéni munkanapra volna is ez öt napi munka elvégzésére szüksége. Az pedig miként számíttatnék be minden egyes munkásnak óraszámát, kitetszik e következő példából: 300 millió nap 8 munkaórát számítva egy napra 2400 millió óra, ennyit dolgozott pl. 1 millió munkás, egy óra értéke volna tehát $\frac{1}{2400}$ milliárd, minden egyes munkaórájának összege volna 2400 óra, és ez tenni ki pl. az egyes évi jövedelmét. Itt azonban két kérdés merül fel: 1. gyakorlatilag képes volna-e a társas könyvvezetés ez óriási munkát elvégezni, a társas és gazdasági élet tényeinek végtelen özönét rendezni, képes lesz-e az egyenlőtlen munkát munkaidőegység szerint helyesen és igazságosan megbecsülni; 2. elméletileg a társas munkaidő csakugyan értékmérője-e a javaknak és ez utóbbira feleletül bátran kimondhatjuk a „nem“-et. Nem elég az értéket csak a felhasználás költségei után mérni, valamely termény értékét leginkább a használhatóság, a szükséglet határozza meg és eszerint vagy le kellene számítani a kevésbé használható munka értékéből, mi azt vonná maga után, hogy minden ember a használhatóbb, az értéke-sebb munkát végezné, szem elől tévesztve minden emberies célt, ha csak a pénz erszény megtelhetik, vagy pedig pressiót kellene gyakorolni a munkásokra, mi irigység és lopásra vezetne, a gyermekek és asszonyok elszegényedését, a lelkiismereteseknél azonban az egészségre ártalmas meg-erőltetést eredményezné. A társas szükséglet és termelés között gyógyíthatatlan mennyiségi és minőségi disharmonia léteznék.

Egyébiránt nem volna szükséges, hogy ez elvek valósulásával megszűnjék a családi élet, dacára annak, hogy egyes túlzó, szenvedélyes socialis izgatók gyerekeiket, hitvestársaikat, szülőiket, rokonaikat igen szívesen átadnák a minden emberről atyailag gondoskodó államnak és kevés kilátás volna a Fourier által ajánlott közös étkezési, közös háló- és játszótermek felállítására, ha-

bár tagadhatatlan, hogy eselenség hiányában és a magán tulajdon az örökjog eltörlésével a családi élet tetemesen megváltoznék.

Vizsgálódásunk végére jutottunk. Láttuk hogy a socialismus főtörekvése a magán tőke, a privat vagyon eltörlése, mely szerinte egyetlen oka a nemzeti vagyon aránytalan és igazságtalan felosztásának, mely terjedő hatalma által az emberiség nagyobb részét fajunk méltóságával meg nem férhető megalázó nyomorba süllyeszti, láttuk másrésről, hogy célja elérésében a socialismus nem retten vissza elveinek legszűkebb következményeitől sem, hogy jelen állami, társadalmi és családi életünk, az egyéniség kifejtésén felépült polgárosodásunk leghelyesebb és azért legjogosultabb irányát merően tagadja és kárhóztatja. Mi részünkről nem vonakodunk igazságot szolgáltatni azon eszméknek, melyek bármily oldalról származzanak is, állami berendezéseinkkel, a történet folyamában kifejtett társadalmi viszonyainkkal megegyezőleg, az emberi jólét, anyagi és szellemi haladásunk elérését, a szegénység és nyomor enyhítését célozzák és azért készek vagyunk elismerni és méltányolni a befolyást, melyet a socialismus munkásosztályaink helyzetének javulására, a tömeg nyomor apasztására gyakorolni kíván, de igazolhatlan hibának tartjuk a munkások nyomasztó állását a szenvedélyek felizgatása által még elviselhetetlenebbé tenni és egy tökéletlen elmélet eszajainak feláldozni hosszú évszázadokon alapuló kulturánkat, nemzeti-egységünket és szabadságunkat. Mielőtt berekeszteném igénytelen előadásomat, kedves kötelességemnek ismerem hálás köszönetemet kifejezni a tisztelt „Társas-kör“-nek azon bizodalomért, melyet megtestesült felszólításuk által reám ruháztak, köszönetet mondani az igen tisztelt vendégeknek, kik becses jelenlétükkel megtisztelni szivesek voltak. Különös tiszteletnek tartom, hogy a „Társas-kör“ idei felolvasásainak sorát nekem volt szerencsém megkezdeni, kívánom hogy ne csak a következő diszes előadások együttes élvezése, hanem amellet a tiszta barátság és honfíúi szeretet is tömörítse egybe e kör tagjait, hogy minél jobban megfelelhessen a kör kitűzött nemes céljának.

Szerkesztői elmékedések.

Sajátságos játéka a sorsnak, hogy éppen akkor, midőn a legtisztább szándék s legjobb akarattól áthatva, figyelembe véve különben is zilált társadalmi viszonyainkat s belátva a pártoskodásnak s szétforgácsoltatásnak mindenre kiható káros befolyását, ismételve barátságos felszólítást intéztem a „Kecskemét“ t. szerkesztőjéhez, emlékeztetve őt hozzám intézett felhívására s költsönös ígéretünkre, mely szerint a közügyek terén pártszenvedély nélkül, egymást támogatva tehetségünk szerint fogjuk feladatunkat teljesíteni: mintegy ellensúlyozásul ennek az említett lap az irodalmat megszegyenítő s lealacsonyító modorával oly választ adott, mely egyrészt elszomorító színben tünteti fel a sajtószabadsággal rettenetes visszaéléseket, más-

TÁRCZA.

Bethlen Gábor.

(Történeti beszély.)

(Irtá: *Drajkó Béla k. r. p. n.*)

(Folytatás.)

Május vége felé járt az idő. Báthory a szebeni erdők egyikében nagy tavaszi mulatságot rendezett, hivatalos volt oda az előkelő világ Szebenből és környékéről. Szép meleg nap volt, korán nyílt az évből a tavasz s májusban már minden nyári dicsben pompázott. Az erdő mellett egy kis rét feküdt, melynek tulsó határát egy patakcsa tevé. Egész délután foly itt a mulatság. Szép számmal voltak a mulatók, de leginkább nőkből állottak. Báthory gondoskodott arról, hogy a férjeknek valami küldöttségben vagy bizottságban foglalkozást adjon előre. Így történt, hogy a körösiek az északi várak berendezésével bíztak meg. Erdélyi és Kassay pedig a katonaság beosztásával voltak elfoglalva különféle városokban.

Báthory, mint mindig, kifogyhatlan jókedvvel mulatott, érdekesen társalgott a nőekkel s a kire ma különösen veté tekintetét, az Erdélyi János neje volt. A fejedelem a vidáktól egyszerre csak eltűnt Erdélyi szép nejevel, nem igen vette észre őket senki, zavartalanul folyt a mulatság.

Báthory a szép Erdélyinével karján az erdőben a lombos fák közt sétálgatott. Egy vadrózsabokor mellett egy gyeperes halom tövében szép ülőhely kínálkozott, a fejedelem pihenésül azonnal ajánlotta a helyet. Erdélyiné bár vonakodva, elfogadta, Báthory melléje ült s lázas szenvedélyvel nézett a szép nő anygali tekintetébe, melyről minden sugár újabb és hevesebb vágyat keltett kéjsóvár lelkében. Szenvedélytitan szorítá meg annak fehér kis kezeit s lángoló ajakkal kért tőle

egy csókot: — Csak egy csókot bájos anygal, tegeyen boldoggá, ne hagyjon annyit epednem!

— Hagyjon el! — mondá Erdélyiné fölbátorodva, — mit gondol? Ha férjem ezt megtudná! óh! menjünk e helyről, el innét a többi mulatókhoz! — ha ezt valaki látná, mily hűtlenségről vádolhatna férjem.

— Megyünk, megyünk csak egy csókot előbb.

— Nem! — mondá Erdélyiné határozottan s föl akart kelni.

— Óh! e boldogságtól meg nem foszt, oly kegyetlen nem lesz, — sohajtá mámorosan Báthory s a nő karsú derekát átölelvén, mielőtt szabadulhatott volna, ajkaira egy hosszú, tüzes csókot nyomott, mire szép Erdélyiné arcát égető szégyenpir fogá el.

— Távozzék rögtön, — szólt lángoló, haragos tekintettel, — mert összekiáltom a társaságot, hogy hadd lássák a fejedelem lovagiatlanságát!

Báthory ily lelkiertő által lefegyverezve érezte magát. Mélyen sértették őt Erdélyiné szavai, de azok ellen szólni mitem tudott; csak bocsánatot kért, de Erdélyiné daczosan emelé föl szép arcát s a mellette haladó Báthoryhoz többet egy szót sem szólt.

Némán értek vissza a társasághoz, mely zavartalan jókedvvel mulatott, még mindig; ezek is közéjük állottak, kerülték egymás tekintetét, de bár mennyire törekedett is elpalástolni Báthory kedvetlenségét, Erdélyiné pedig haragját, mindkettőnek arcán meglátszott a nyugtalanság, mi a mulatók figyelmét sem kerülte ki.

Az éj beálltaig szólt még a zene és vidágot a társaság s erre szétozlottak. Másnap különféle kószá hir kezdte bejárni egész Szebent, a fejedelem csak néhány nap mulva mutatta magát s megdöbbenve vette észre, hogy minden felől kétkedő, boszús arcok fordultak feléje.

Bethlen ügye ezalatt már jobban állott. Mig Báthory megfedkezve volt társáról, zajos mulatságok közt élt, addig Bethlen nem engedte maga előtt az utat, melyen diadalmas bevonulást tart-hasson Erdélybe. Constantinápolyban volt már. Egy reggelen a török tanácsnokok, agák, pasák, a nagy vezér Nazuf, maga a szultán is mosakodva és imádkozva készülődtek a tanácsba. A diván délelőtti 10 órakor együtt ült s ott látjuk Bethlent is és pedig a szultán egyik oldalán, mig a másik oldalán a nagyvezér Nazuf, foglalt helyet.

A török tanácsnokok roppant mély fűhajtás után kezdtek szólani, a szultán ritkán szólt közbe s akkor is csak pár szót s ismét elhallgatott. Majd a nagyvezér kelt föl, a földig hajtá meg fejét a szultán előtt, ajtatosan tekintett háromszor Mekka felé s azután felegyenesedve így kezdé beszédét:

— Legyen áldott Allah és annak prófétája Mahommed. Hatalmas szultán kit a nagy föld ural, kinek egy intésére porba hull az igazhívő müzülman s kinek nyájias tekintetere boldogság virul a messze országokra, hallgasd meg most a te leghivebb rabszolgádnak szavát is. Én úgy vélekedem, Allah legyen tanúm, hogy a sok kellemetlenség, mit eddig az alávaló Báthory neked okozott, elég ok arra, hogy a hitvány szolgát uralmától megfosszad. Emlékezzél meg, hogy ezen hitvány féreg azt mondotta, hogy egy rosz papucsát sem adná neked többé adól. Hatalmas császár az igazhívők ura, kinek haragjától minden földi uralkodó megretten, türetné-e tovább, hogy egy alávaló szolgál magas fölséged ellen ily gúnyt mutasson. Igaz müzülman szívvel kérlek, add beleegyezésedet és parancsodat — s a te rabszolgádnak legnagyobb boldogság leendő, ha magas akaratod szerint a gyáva férget széttiporhatja. Itt az Erdélyiek legkitünőbb férfai, Bethlen; ki hűségesen tudósított bennünket eddig minden kihágásról, tekints rá kegyesen s érdemeinek jutalmául add neki Erdély uralmát.

(Folytatása következik.)

részről pedig végtelenül kiabrándított azon illusiokból, melyeket még helyi lapjaink kölcsönös együttműködése s vállaltatott összműködése iránt magamban mindaddig tápláltam. — Ezzel egyszerre elérte t. laptársunk azt, hogy részünkről nem fogunk önöknek magasroptú, öntetszelgő, — de a mellett rettenetesen goromba személyeskedő cikkeire válaszolni, mert ezt önmegtagadás s a hirlapirodalom méltóságának durva megsértése nélkül tenni lehetetlen volna. Pedig higyük el, hogy valahányszor amaz irodalmi szörnyek önként főkészített tollaiból kiszabadulnak, legkevésbé sem a félelem vagy ijedség tartóztat bennünket, ha azoknak mindannyiszor ellent nem állunk; mint inkább az, hogy hasonló modorral és fegyverrel részünkről versenyezni nem akarunk!

Öszintén megvallom, hogy részemről szándékosan, igaztalanul vagy gyáva bosszúállásból bántani vagy sérteni soha senkit sem akarok; de viszont azt is kijelenthetem, hogy az igaznak kimondásában s mások részéről üres henczezés irányában a félelmet én sem ismerem. Azt pedig tapasztalatból merem állítani, hogy a kik a tollharcban legvakmerőbbek, azok a közéletben többnyire gyávák, hízlegőknek s kétszínűknek tűntetik fel magokat.

Sajátságos az is, hogy t. laptársunk az által igyekszik saját gorombaságait s minden kritikán aluli irmodorát igazoltakul feltüntetni, hogy ráfogja lapunkra, még pedig egész komolyan, vagy mint ők szokták kifejezni, egész naivul, hogy ez használ irányokban kiméletlen és durva kifejezéseket s e végett idézi is a „K. L.“ szótárából az „idétlen“, „könnyűvérű“, „fellovalt“-féle kitételeket.

Nem tudtam, hogy a „Kecskemét“ munkatársai mind oly „ne nyulj hozzám“ sérthetetlen, nálunk sokkal magasabban álló egyéniségek, a kik ugyan jobbra balra sérthetnek és gázolhatnak másoknak még becsületében is, de ő róluk ugyan ne merjen senki valamit mondani még a legkiméletesebb modorban sem, ha mindjárt bántják vagy teljesen igazsága van is! De arra önérzettel rá merek mutatni, hogy tessék összehasonlítani a két helyi lapnak tartalmát, irmodorát s általában egész szellemét s irányát, és azután itélni a felett! — Tessék a „Kecskemét“ szótárából kivenni a következő kifejezéseket: „marha munka“, „dühös ordítás“, „neveletlen, gyűlöletes ember“, „feneketlen zsák“ és még számtalan ily kedves és gyöngéd kitételeket; — tessék ezeket összehasonlítani a miénkkel s itélni elfogulatlanul!

De nem akarok tovább semmiféle polemiába ereszkedni. Ez igénytelen megjegyzésektől nem tarthattam vissza magamat, mint e sokat bántalmazott lap szerkesztője. Tudom, hogy laptársunk folytatni fogja rég megkezdett és megszokott irmodorát, — de én nem bánom, csak gyönyörködtesse vele olvasóit! — De abba az örvénybe, melybe hanyatthomlok süllyed, nem fogom követni soha.

Szeless József.

SZÍNHÁZ.

Szombaton, okt. 30-án a „Szép Helena“ 3 felv. operette adatott. Igen kényes a színi tudósító helyzete, midőn az ily előadások alkalmával csak arra van hivatva, hogy rosszaságát fejezze ki; kényes azért, mert egyrészt nem akar a színügynek ártani, másrészt meggyőződésével ellenkezőt nem írhat s talán soha jobban nem érezheti, hogy a hallgatás arany, mint ilyenkor. Azt hisszük, most már a színtársulat is belátta, hogy vajmi meddő munka szervezetlen zenekarral, tenor énekes nélkül, nyolcz nap alatt háromszor nagy operettet adni. S ha még meddő volna! De azon visszahatást szüli, hogy a közönségnek elmegy a színházba járó kedve. Sajnáljuk, hogy a színtársulat ekép vesztegeti el különben jó erejét s mutatványával nem szorítkozik arra a térre, a hol ki is tudja érdemelni az elismerést.

Vasárnap adatott a „Szökött katona“ 3 felvonásos népszínmű. Ezen előadást látva, csak a fentebbi állításunkat látjuk beigazolva, mert ezzel a társulat megmutatta, hogy tud jó előadást mutatni be s meg is tudná érdemelni a pártfogást. Az előadott darab már nem új ugyan, de nem rossz, míg fájdalom sokszor az új daraboknak főjellemtvonása éppen ez; annyira művelt már a mi közönségünk, hogy nem kap minden csillogó rémdarabon csak azért, mert új s éppen ezért igen jó lesz a nemzeti színház példájára a régi jókat előszedni. A „Szökött katoná“-ban kitűntek: Liptai Laura szép dalaival, Haray mérsékelt játékával.

Hétfőn, nov. 1-én adatott a „Halott-égetés és az irgalmas szerzetes“ csekély számú közönség előtt. A darab kedélyes hangon van írva s sokban hasonlít a francia vigjátékok könnyedségéhez, azonban kevésbé szelleműs; az előadás lehetőleg jó volt s különösen Mezei, Kovács és Rajz kifogástalanul alakították és játszták el szerepeiket.

Szerdán, nov. 3-án adatott „Egy férj vétké“ vigjáték 3 felvonásban, mely előadással a 2-ik bérllet megkezdődött. Az új bérlő közönség igen

szép számmal van s művelt közönségünk lelkes áldozatkészségéről tanuskodik s ha azt a színtársulat igyekszik továbbra is ily élvezetes előadással viszonzni, azt hisszük mind két fél meg lesz egymással elégedve. Különösen sikerülten játszott Aradiné; Kovács ellen sem lehet e szerepben egyebet felhozni, minthogy egy fiatal szerelmes férjhez terjedelmes alakja nem illik s talán ez se lett volna oly nagyon feltűnő, ha az a mulatságos malheur meg nem történik vele, hogy a pamlag összetört alatta. Különben annyira jót neveltünk rajta, hogy nem adtuk volna egy „vak lúért“, — mint a Finum Rózsi mondja. Titok.

HELYBELI ÚJDONSÁGOK.

— **A „Kecskemét“ szerkesztője** „Szellőztetések“ című közleményeért, melyben pártunk egyik vezérférfia s a közs. iskolaszék egyik legbefolyásosabb tagja személyében s becsületében mélyen sértetik s rágalmaztatik, jónak látta a felelősséget el nem vállalni s azt mindamellett névtelenül közleni. Ez annyival setétebb színben tűnteti fel a szerkesztő úr eljárását, minél inkább ismeri a közönség azon feszült viszonyt, melyben ő és a sértett egymással állanak. Ugyan mit gondol a szerkesztő úr, mi lenne abból ha mindenik párt hozzá fogna csupán boszúból, az ellenpárt vezérférfiainak jellemét s becsületét sértegetni? Egyébiránt mind a sértett fél, mind különösen az iskolai szék tudni fogja kötelességét a „Többek“ irányában s ezt meg is várjuk tőle!

— **A „Nőegylet“ által** — saját jótékonyági alaptőkéje javára — rendezendő tánczestély f. hó 24-ikén lesz, a kaszinó termében; előre is felhívjuk a közönség figyelmét az élvezetesnek ígérkező vigalomra.

— **A színügyi bizottság** tekintetbe véve, hogy a színi előadások kellő pártolással nem méltattatnak, az igazgatóságnak bérlleti kötelezettségéből előadásonként négy forintot elengedett, mely kedvezmény e színi ivadon át mintegy 500 forintra tehető.

— **Meghívás.** A k. v. természettudományi társulat f. hó 10-én — szerdán — délután 5 órakor a kath. gymnasium nagytermében szakülést tart, melyen dr. Polák Ede kath. gym. igazgató úr fog felolvasást tartani: 1) Az elszigetelő anyagok (Isolator) dielektrikai állandójának kísérleti meghatározása; Boltzmann Lajostól. — 2) A léghőmérő; Jollytól. — 3) A finom hőmérők fagyponjtjának meghatározása; dr. Krebstől, — és több rövidebb közlemény; — melyre a társulati tagok és a t. közönség meghívotnak. — A szakülés után választmányi ülés fog tartatni. — Kecskemét, 1875. nov. 3. Szakács István társ. titkár.

— **Halottak estélyén** ismét teljes fényben ragyogott a Szentháromság temető. Még a kinek halottja nincs is, a kegyelet magasztos érzetével keresi fel e napon az enyészet helyét. Már este felé folyton szaporodott a sirlátogatók tömege, a mint sötétedett az ég, úgy gyultak ki nagyobb-nagyobb számmal a gyertyák és mécsek ezrei s nőtt a tolongás, mely hét óra tájban érte el tetőpontját. — Ekkor már alig lehetett az útakon mozogni, csak hullámozott a nép, de a rend sehol nem zavartatott meg. Kilencz óra tájt oszlott egészen a közönség, végső imát rebegeve a halottak csendes nyugalmaért.

— **Katona József** sirját szintén feldiszíté a lelkes nők kegyelele. — Esti 6 órakor pedig a ref. főiskolánál gyülekezett a „Színpartoló-kör“, a dalárda s helybeli színtársulat s más csatlakozókkal is felszaporodva együttesen kereste fel a nagy költő sirját, hol a dalárda a szótartot elénekelve — Kada Elek úr tartott rövid beszédet, megemlékezve a költőről s Istentől kérve Bánkban nyelvének felvirágzását. — Ezután a színtársulat egy gyászdzalt s végül a dalárda a himnust énekelte s ezzel szétoszlott a menet, hogy kiki a kedvesei sirját felkeresse.

— **Hymen.** Dr. Nagy Mihály városi kerületi orvos legközelebb jegyezte el a bájos Kiss Lujza úrhölgyet. — Boldog jövőt kívánunk szép frigyüknek.

— **Öngyilkosság-e vagy büntett?** Szabó Imre helybeli fiatal gazda a jakabi erdőben felakasztva találtatott. Előtte való nap estéjén Félgyházán egy vendéglőbe szállt s lovait kifogatva kocsisának azt rendelte, hogy várja meg s ezzel eltávozott s vissza nem tért. A kocsis reggelig várt s hogy gazdája nem érkezett meg, hazajött Kecskemétre. — Innen mentek át a rokonok s már ekkor a szerencsétlen be volt vive a városházához. — Hulláján semmi sértés a mi erőszakra mutatna, de tárczája a benne volt pénzzel együtt hiányzik.

— **Öngyilkosság.** Könyves János trvszéki hivataloszlga e hó 3-án hajnalban felakasztotta magát. — Mint mondják babonás félelemből a megtaláláskor nem merték levágni s csak egy collegája volt merész mintegy másfél óra mulva elvágni a kötelet s a hulla még ekkor is hajlékony és meleg volt, úgy hogy ebből következtetve meg lehet

tett volna menteni a szerencsétlent, kit zavart pénzügyi viszonyok s a borital vittek e kétségbeesett tette.

— **Szerdán**, f. hó 10-én lesz jutalomjátéka Haray Sándornak, a helybeli színtársulat egyik tehetséges tagjának; mely alkalommal „Dalma“ című dráma fog Kopunoviczné felléptével előadatni. Előre is figyelmeztetjük és felhívjuk rá a közönség figyelmét.

— **Lapunk felügyelő bizottsága** és munkatársainak közelebb tartott értekezletén elhatározatott, hogy ezenül minden csütörtökön esti 6 órakor a szabadelvű-párt helyiségén a lap szellemi részét érdeklő kérdések és tárgyak megbeszélése, valamint kölcsönös eszmecsere végett összejövetel fog tartatni. — Felhívjuk mindazokat, kik lapunk támogatásában eddig is közreműködtek s az iránt érdekeltséggel viseltetnek, hogy az említett helyen és időben minél gyakrabban és mentül számosabban megjelenjen sziveskedjenek!

— **Mégis csak gonosz a kaurmány!** Saját lakásukból kizárja a független polgártársakat, legalább erre mutat egy t. collegánk sorsa, melyet az átkos kaurmány istentelenségének feltárása végett elbeszélünk. — N. D. úr eddigi lakását elhagyva pár nap óta az adó- és illetékkiszabási hivattal egy házban lakik. — Első nap estéjén független gondolkodással elmegy mulatni s éjjel felé vigan füttyürészve tér haza, de óh borzalom, a mint a kapu alá befordul egy kemény kiáltás „Halt, wer da?!“ s egy szurony rémesen villogó hegye rettentik vissza. — Szegény ember majd keresztül bukott maga magán. — Ott tudniillik este 9 órától kezdve katonaság van. — A mi kedves barátunk el kezd parlamentirozni, nix nucz — itt nem lehet átmenni a herkopaternek se. — De én itt lakom. — De én nem hiszem. — Itt a kules a zsemben jöjjön nyissa ki az ajtót velem együtt. — De nekem nem szabad innen elmenni. — Hát mit csináljak? — A mit tetszik. — Ilyen formán folyt az alkudozás, végre is a mi kedves kalandhősünk bevárta míg az őrt felváltották s az örvezetónél kieszközölte a bejuthatást. — Másnap és harmadnap közkívánatra ugyanily jelenetek azon különbséggel, hogy mindég más katona állván őrt, újra várni kellett míg az őrjárat előjön. — Azóta szegény barátunknak vagy otthon kell szépen maradni, vagy fogni magának egy katonatisztet, a ki a saját lakába bebocsássa. — Borzadatok polgártársak a kormánytól, a melyik így üldözi az ellenzéki journalistákat.

— **Lapunk mai számához** mellékelve van Kovátsay és Szemerey kereskedő urak úrjegyzéke; — ajánljuk olvasóink figyelmébe.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Horn Ede** földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi államtitkár e hó 2-án d. u. 5 órakor meghalt. A boldogult 1825. szeptember 25. Vágújhelyen született. Irodalmi működését még 1848 előtt kezdette meg. A forradalom után külföldre ment s Párisban egyetemi tanszéket nyert, nemzetgazdasági tudománya világhírűvé tette őt s e téren írott munkái kiváló becsűek. „A bank szabadságról“ irt műve, mely a bankok elméletét s a rokon tárgyakat népszerű modorban adja elő, 3 nyelven jelent meg s nagy elterjedésnek örvend. 1869-ben jött haza s mint lapszerkesztő és országos képviselő működött, csak ez év tavaszán nyerte meg a tért, melyre nagy tehetségei őt kiválóan képesítették. — Államtitkár lett, de egészsége megtört s a halál legnagyobb munkája a vámügyi alkudozások küszöbéről ragadta el. Özvegye és 5 árvája gyászában méltán osztozik a közrészvét. — A sokat hanyatott ember halála nagy és betölthetetlen űrt fog hagyni maga után. Béke poraival!

— **Magyar szépirodalmi hetilap Bécsben.** Elismeréssel kell fölemlitenünk és méltányolnunk Bécsben tartózkodó hazánkfainak ama buzgalmát, hogy a magyar érdekeknek külföldöni képviseltetésére egy „Vándor“ című magyar hetilap létesítését eszközölték, — mely a mily hazafias irányban, ép oly szellem- és tartalomdúsán van szerkesztve. Megérdemli, hogy ne csak méltányoljuk, hanem pártoljuk is a „bécsi magyar egylet“-nek e jeles közlönyét, mely hazai irodalmunknak is diszére válik.

Felelős szerkesztő: SZELESS JÓZSEF.

NYILTTÉR.

Minden betegnek erő és egészség, gyógyszer és költség nélkül, gyógytáplálék által.

REVALESCIÈRE Du Barry London.

Ezen kellemes egészségi éteknek 28 év óta semmi betegség sem ellenszegült és jónak bizonyult a felnöttek- és gyermekeknek, gyógyszer és költség nélkül, minden gyomor-

ideg-, mell-, tüdő-, máj-, mirigy-, nyákhártya-, légzési-, hólyag- és vesebajokban, gumósodás, aszkór, mellszorulás, köhögés, emésztetlenség, dugulás, hasmenés, álmatlanság, gyengeség, aranyér, vízkórás, láz, szédülés, vértörődés, fülzúgás, émelgyés és hányás, még terhesség alatt is, cukorvizelés, bűskomorság, soványodás, csúz, köszvény, sápkór és egyéb betegségekben; nemkülönben mint táplálék szopógyermeknek és a dajkatejnél is előnyösebb. — Kivonat 80,000 bizonyítványból oly bajok meggyógyulásától, melyek minden gyógyszernek ellentállottak, és köztük Dr. Wurzer tanár, Beneke F. W. rendes tanár a marburgi orvosi egyetemen, Dr. Angelstein orvosi tanácsos, Dr. Shoreland, Dr. Campbell, Dr. Dédé tanár, Dr. Ure, Castlestuart grófnő, marquise de Brehau és több magasállású egyének bizonyítványai kívánságra bérmentesen megküldetnek.

Rövidrevont kivonat 80,000 bizonyítványból:

Dr. Wurzer orvosi tanácsos bizonyítványa. Bonn július 10. 1852. Revalesciére Du Barry számos esetben minden gyógyszereket pótol. A legnagyobb sikerrel használta hasmenéseknél és vérhasnál, vizelési betegségekben, vesebajokban stb. köbetegségekben, a húgyvese lobos és kóros izgultságainál, dugulásoknál, a vesék beteges összehúzódásánál, húgyhólyag bajokban, aranyérben stb. A legkittünőbb eredménnyel használható ezen valójában megbecsülhetetlen szert

nemesak nyak- és mellbetegségekben, hanem tüdő- és légeső-sorvadásban is. (P. H.) Wurzer Rud. orvosi tanácsos és több tudóstársaság tagja.

Winchester (Agolország), dec. 3. 1842.

Ön kitünő Revalesciére gyógyszerre altesti bajok, dugulások, idegbajok és vízkórás hosszan tartó és komoly jeleseit eltávolította. Mint ön gyógyszerre legjobb hatásának szemtanúja, azt teljes szívemből ajánlhatom. — James Shoreland 96. ezredbeli sebész.

Dr. Angelstein titkos orvosi tanácsos tapasztalata. Berlin, máj. 6. 1856.

A Du Barry Revalesciére kedvező eredményét és kitünő hatását minden tekintetben bizonyíthatom. Dr. Angelstein, titkos orvosi tanácsos.

76,921. sz. bizonyítvány. Obergimperm (Baden), april 22. 1872.

Betegem, ki 8 hét óta idült májgyulladásban rémitő fájdalmakat szenvedett s legsekélyebb ételt sem vehetett magához, ön Revalesciére-je használata folytán tökéletesen meggyógyult. 711 a Burkhart Vilmos seb orvos.

A Revalesciére négyszer oly tápláló mint a hús, és felnőttek- és gyermekeknek más szerek és ételek 50-szeres árát megtakarítja.

Bádogn-szelenczékben fél font 1 frt. 50 kr., 1 font 2 frt. 50 kr., 2 font 4 frt. 50 kr., 5 font 10 frt., 12 font 20 frt., 24 font 36 frt. Revalesciére piskóta szelenczékben 2 frt. 50 kr. és 4 frt. 50 kr. — Revalesciére csokoládé porban és lepénykékben 12 findzsára 1 frt. 50 kr., 24 findzsára 2 frt. 50 kr., 48 findzsára 4 frt. 50 kr., porban 120 findzsára 10 frt. — 288 findzsára 20 frt. — 576 findzsára 36 frt. — Kapható Du Barry és társ-nál Bécsben, Wallfischgasse nr. 8., valamint minden város gyógyszerárúiban és fűszerkereskedéseiben; azonkívül a bécsi ház minden vidékre megküldi postai utalvány vagy utánvét mellett.

Pesten: Török József gyógyszerész úrnál, — Aradon: Tones F. és társánál, — Debreczenben: Mihálovics Istvánnál gyógyszer., Eszéken: Dávid Gyula gyógyszer., Nagy-Kanizsán: Lovass Károlynál, Kassán: Wondraschek Károly gyógyszer., Maros-Vásárhelyt: Fogarasi Dömötörnél, Pozsonyban: Pisztori Felixnél és Söltz Rezső gyógyszer., Székes-Fehérvárott: Diabella Györgynél, Sopronyban: Voga A. gyógyszer., Temesváron: Pap József városi gyógyszer., Ujvidék: Grossinger C. B., és Ernst János gyógyszer., Warasdin: dr. Halter A. gyógyszer., Wersetzen: Fischer Móritznál, Zágráb: Irgalmasok gyógyszerárúiban. 72 (52-15)

H I R D E T É S E K.

ELSŐ BÉCSI

KARTON-NYOMDA-GYÁR
kecskeméti 27 kr. fiókja.

Tisztelettel van szerencsénk tudatni, hogy több oldalról nyilvánított ohajtásnak megfelelőleg Kecskeméten, a takarékpénztár új épülete sarok-bolthelyiségében

egy fiókraktárt

állítottunk fel legjobb hitelű bécsi gyári üzletünkből, melynek vezetésével

STEINER és PASKESZ urakat biztuk meg

és az abban találtató különféle cikkek, melyeknek minősége s szilárdságáról mindenkor kezeskedünk, egyenlő árban

27 kr-ával

válogatva darab-, rőf- és páronként kaphatók.

Gazdag választékú árú-raktárunk kicsinyben összefoglalva a következő: kozmanosi és francia perkal, ingkelmék és jaconet, bútorcziez mindentféle színben, fehér hálófűgönyök, török hálókabát-szövetek, sima, vonalzott és skót kockás gyapjú-ruhákalmék és flanel-barchetek, popelin, rips, diagonal mindentféle színben, imitations és palernos, továbbá 1/4 és 1/2 vásznak minden kigondolható nembben, valamint mángorolatlan fonalvászon, székereas, házi, bőr- és családi vászon, fehér atlasz grádlí ágyneműkhez, színes ág-kanavász, len-damaszt törülközők és asztalkendők, matrác- és szofa-grádlí, 1/4 és 1/2 széles fehér chiffon és ingekhez való sirting, párnatokok és nehéz nanking selyem nyakravalók és collierek mindentféle foglalmányban, férfiak és nők részére férfi s női harisnyák, kesztyűk, len és batiszt zsebkendők, különösen mindennemű kézmű- és szövött-árúk, továbbá mindentféle nehéz és széles moire, creditor, fail, atlasz- és bársony-szalagok, valamint minden e nembe vágó cikkek, női pipere s confectio-tárgyak.

Minden igyekezetünk oda leend irányozva, hogy mindenkor a legújabb és izlésteljes tárgyakkal szolgálhassunk. Emellett fiókraktárunkban egy külön osztályt rendezünk be, melyben minden Bécsből eszközzendő bizomány költségmentesen, csupán a posta költségek megtérítése mellett, t. vevőink érdekében teljesítettnek.

Szíves pártolást kérve, maradunk teljes tisztelettel

első bécsi karton-nyomda-gyár

Kecskeméten STEINER és PASKESZ urak vezetésével.

171 (13-7)

Ugyanott két jól nevelt és iskolázott fiú tanonczul felvétetik.

Üres fogak kitöltésére

nincs hatályosabb és jobb szer, mint dr. **Popp J. G.** udv. fogorvos úr (Bécs város, Bognergasse Nr. 2.) fogónja, melyet mindenki könnyen és fájdalom nélkül behelyezhet odvas fogaiba, mely aztán a fogrészekkel és foghússal teljesen egyesül, s a fogakat a további elromlástól óvja s a fájdalmat csillapítja.

Anatherin-szajviz

Dr. POPP J. G. cs. kir. udvari fogorvostól Bécsben Stadt Bognergasse Nr. 2.

üvegekben 1 frt. 40 kr. a legkittünőbb szer csúszos fogfájdalmakban, gyuladásoknál, a foghús daganatai-és sebeinél; fölolvasztja a létező fogkövet és megakadályozza annak új képződését; az inogó fogakat a foghús erősítése által szilárdítja; s midőn a fogakat és foghúst minden ártalmas anyagoktól megtisztítja, a szájnak kellemes frisseséget kölcsönöz és már rövid használat után eltávolítja a kellemetlen szagot.

Anatherin-fogpasta

Dr. POPP J. G. cs. kir. udv. fogorvostól Bécsben.

Ezen készítmény a lehelet frissességét és tisztaságát fentartja, azonkívül a fogaknak hófehérséget kölcsönöz, azok romlását megakadályozza és a foghúst erősíti.

Dr. Popp J. G. növény-fogpora.

A fogakat oly szépen tisztítja, hogy annak napokénti használata által nemesak a közönséges fogkö eltávolítatik, hanem a fogak zománca és finomsága is mindinkább tökéletesbül.

Kaphatók:

Kecskeméten: Molnár János, Katona Zsigmond és Machleid Alajos, Nagy-Körösön: Praxler N. és Rudy J., Czegléden: Persay A., Szolnokon: Horvánszky S., Abonyban: Scheffitsik M., Kun-Szent-Miklóson: Tóth S., Félégyházán: Hoffer A., Szabad-Szálláson: Rosznyay A., Izsákon: Horvánszky S., Csongrádon: Jeszenszky K., Duna-Veesén: Klinke A., Kis-Körösön: Gubas K. és Pankuk J., Kalocsán: Horváth K., Mező-Túron: Somogyi J., és Majsán: Tarjay P. gyógyszerész uraknál. 6 (20-19)

Uj mértékek és súlyok méterrendszer szerint.

Hohlfeld Emil Budapest Zrinyi-útcza.

Már 1876. évi január hó 1-jétől kezdve minden nyilvános üzletben kizárólag csak az új törv. szerint hitelesített mértékek és súlyok alkalmazandók. Az időszak tehát az új mérlegek és súlyok bevásárlására már közel van, és a t. cz. közönség a Budapesten Zrinyi-útcza Hohlfeld Emil új méterrendszer szerinti mérleg és súlyok raktárára figyelmeztetik. Mindennemű új mérleg a legjütányosabb áron kaphatók. Ó, használt mérlegek az új rendszer szerint legolcsóbban igazítottanak, úgyszinté ó mérlegek Pesten bérmentve a napi árak után fizetés helyett elfogadtatnak.

Hohlfeld Emil Budapest Zrinyi-útcza.

Uj mérlegek és súlyok méterrendszer szerint.

190 (3-3)

Tudósítás.

Alolirott tisztelettel jelentem a t. cz. közönségnek, miszerint üzlet-helyiséget áttemtem a takarékpénztár új épületébe, hol azt a t. közönség kényelmére s igényei kielégítésére rendeztem be.

A t. közönség előtt tíz év óta kellő elismerésben részesült üzletemet ez alkalommal

svéd kályhák

nagy raktárával gyarapítottam, melyre nézve oly helyzetben vagyok, hogy azokat bármely nagyobb városi raktári árrakkal versenyezhető árért számíthatom. Midőn tehát az ily módon berendezett porcellán, üveg, tükör, kép és legfinomabb kályha raktáramat s üzletemet a t. közönség becses figyelmébe s pártfogásába ajánlanám, maradtam tisztelője

Fehér Márton.

181 (0-6)

Árverési hirdetmény.

3744. sz.

t. 1875.

A kecskeméti királyi törvényszék telekkönyvi osztálya részéről közhírré tétetik, miszerint H. Nagy Mihály felperes részére 537 frt. 80 kr. tőkemaradék kivetése és járulékaik kielégítése végett, végrehajtást szenvedett alperes Bartucz István és Seres Máriának bíróság lefoglalt a kecskeméti bugacz-monostori 63. számú telekkönyvben 512-516. részl. sz. alatt foglalt s nevéik alatt beirt 2480 frtra becsült földbirtokukra a nyilvános árverés elrendeltetett és árverési határidőül 1875. évi november 22. és szükség esetében 1875-ik évi december 21. napjának mindég délelőtti 9 órája a telekkönyvi hivatalban akként tüzetett ki, hogy első alkalomkor az árverés alá becsajtott ingatlanúság becsáron alul el nem adható.

Venni szándékozó tartozik a becsértéknek 10%-át készpénzben vagy értékpapírban bánatpénzül az árverési kiküldött kezeihez letenni, különben az árverésben részt nem vehet. Az árverési feltételek, melyek az árverés előtt felolvastatnak, az árverést megelőzőleg mindenki által a telekvi hivatalban megtekinthetők.

Felszólítanak azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen telekkönyvi törvényszék székhelyén vagy ennek közeliben laknak aziránt, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésük végett a törvényszék székhelyén megbízottat rendeljenek, és azok nevét s lakását az eladásig jelentsék be, mert ellenkező esetben a hivataból kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

A perrendtartás 433. és 466. §§-hoz képest felhivatnak mindazok, kik a fentebb kijelölt javak iránt tulajdonjogi vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetni vélnék, hogy kereseteiket a hirdetmény közzé tételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt ezen telekkönyvi törvényhez adják be, különben azok az árverés foganatosítását nem gátolhatván, egyedül a vételár fölölégére fognak utasíttatni.

Kelt a kecskeméti kir. törvényszék telekkönyvi osztályának 1875. október 6. tartott üléséből. 204 (1-1)